

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dvx Spiritvalis

Puente, Luis de la

Coloniae Agrippinae, Anno M.DC.Xiii.

Cap. XIV. De forma Orandi, & cum Deo loquendi per petitiones, aut earum insinuationem, & per obsecrationem adducendo titulos ex parte Dei Christi Domini, Beatissimæ Virginis, & reliquorum Sanctorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48784](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48784)

CAPVT XIV.

DE FORMA ORANDI, ET
cum Deo loquendi per petitiones, aut
earum insinuationem, & per obse-
rationem adducendo titulos ex
parte Dei, Christi Domini, Bea-
tissimæ Virginis, & re-
liquorum Sancto-
rum.

ACCEDAMVS nunc ad
eum, cum Deo colloque-
di & agendi modum, qui
præ alijs, magis propriè
vocatur ORATIO, qua
ea petimus, quæ obtine-
re desideramus, & quibus

indigemus: cuius materia est copiosissima, eò
quod complectatur omnia mala & miseras,
quas in hac vita vel in futura; aut patimur aut
timemus; & bona omnia, quæ nobis desunt, &
habere speramus in hac vel in futura vita. Ad
hæc enim duo capita reducuntur septem illa,
quæ Christus D. N. in precatone sua Domini-
ca petere nos docuit, vt supra fuit declaratū.
Mala, quæ nunc habemus, (omissis ijs quæ spe-
ctant ad corpus, & omnibus patent) sunt igno-
rantia & obliuio Dei rerumque diuinarum,
peccata & vitia, carnis passiones, quibus ob-

IX SPIRITUS
E PONTE

noxij sumus, quæ eadem etiam in futuro
memus: Timemus item doemonis tenta-
nes, mundi pericula, desertiones Dei,
tis terrores, diuini iudicij seueritatem,
infernæ cruciatus. Bona, quæ nobis des-
sunt lux cœlestis, diuina gratia, veræ
tutes, earumve augmentum & perfectio,
ferior Spiritus, inspirationes Spiritus
cti; Deuotio, & animæ consolatio,
uisiones Dei, protectio eius prouiden-
tiæ, donum perseverantiæ, & coronæ
riæ.

IN singulis autem his bonis aut
quæ retulimus, alia multa continentur
petitionum nostrarum sunt materia, præter
quam ea cognouerimus. & senserimus,
ea Deo Domino nostro manifestamus,
faciebat David, cum diceret: *a* *Effundit*
conspectu eius orationem meam, & tribulationem
meam ante ipsum pronuntio. In
nim Deus vult, statuitque, vt omnes
serias ei manifestemus; non, quod ille
nouerit, cui semper sunt notæ; sed quod
referentes, nos humiliemus; & hac ratio-
fateamur, nobis non suppetere vires, ad
dium eis afferendum, & quia humilitas
& de nobis ipsis diffidentia, impellit
ad orandum magnis affectibus & gen-
bus.

A C propterea solet ipse aliquandiu
non audire, donec eas manifestauerimus,

nostrum defectum & impossibilitatem, ad
 reparandas, ipsa experientia didicerimus, ac
 propterea Matri suae in nuptijs respondit.
Nondum venit hora mea; Qua videlicet
 vinum miraculosè conuiuii daret. Nec
 enim vini defectus erat manifestatus.
 Et, cum cæcos ac leprosos esset curaturus, in-
 terrogabat eos: *Quid vultis, vt faciam vo-
 bis?* Vt illi necessitatem suam manifesta-
 rent. Nec voluit Lazarum resuscitare, do-
 nec tolleretur lapis sepulchri, & appareret
 corpus mortuum: ideo enim eos interroga-
 uit, *ubi posuistis eum?* atque si diceret, ad o-
 culum videre volo miseriam vestram; & vt
 omnes eam videant, ac defleant; agnoscant que
 non esse in hominibus potestatem, ad eam re-
 parandam.

b Ioan. 2. 4.

e Mat. 20. 32
Marc. 10. 51.

d Ioan. 11. 34

MODVS & ratio hanc manifestati-
 onem & remedij petitionem faciendi, mul-
 tiplex est, possunt tamen ad tres reduci,
 qui tribus illis modis respondent, quibus
 mystica Theologia (vt ait sanctus Diony-
 sius) agit cum Deo: multis scilicet
 verbis, aut paucis, aut
 etiam nul-
 lis.

X SPIRITUS
 E PONTE

S. I.

De petitione qua fit solis desiderij.

P R I M V S itaque modus petendi à Deo est, statim atque magnam nostram miseriam agnouimus; eam in conspectu ponere, cum incenso quodam desiderio eius reparationis: nullo tamen prolato. Manifestatio enim interiorum miseriarum, ipsumque desiderium reparationis earum, verba sunt & sermones coelestem nostrum Patrem, Qui (vt ait Dominus) *desiderium pauperum exaudit*: Ideoque sibi esse existimabat, cum diceret, *Domine te omne desiderium meum. & gemitus meum te non est absconditus*. Et S. Iob. *quis mihi tribuet auditorem & aduocatum, desiderium meum audiat omnipotens?* In sententiam ait S. Gregorius apud faciem mas Dei aures, feruentia desideria valeant clamoribus; quæ desideria si desint, quibus uis uoce clames, censeberis tacere; quibus uis accensis, etiam dum taces, clamas. Moyses nihil loquens orabat, cum Dominus ei dixit: *h Quid clamas ad me?* Et S. Augustinus idem asserit: desiderium tuum (ait) ratio tua; & semper desiderare, est semper orare: quicquid agas, si feruens habes desiderium, semper oras; impleſque dictum *stoli: i sine intermissione orate*: & quod desiderium feruentius erit, eò felicior erit.

e Psal. 9. 17.
f Psal. 37. 40.

g Iob. 31. 35.

22 Moi. c. 1.
& lib. 2. c. 4.

h Exod. 34. 15
In Psal. 37.

i I. Thes. 5. 17

debit exitum. *Dignior sequetur effectus, quem
feruentior procedit affectus.* Et quoniam desi-
derium hoc, est actus charitatis, à qua proce-
dit, vt bona cœlestia desideremus, quibus Deo
seruiamus; ideo addit: *amoris frigiditatem
esse cordis silentium, eiusdem verò ardorem
esse continuum clamorem.* His desiderijs (ait
sanctus Bernardus) vocamus Deum, quando se
nobis subtrahit: quem ex corde desiderare,
est petere, vt redeat. Et Salomon desiderauit
Spiritus sapientia, & datus est ei à Deo, vt
suis desiderium impleret. Nec mirandum,
quod huiusmodi desideria & gemitus exau-
diuntur: proueniunt enim à Spiritu sancto,
qui (vt ait sanctus Thomas) eos promouet, vt
illis & per illa postulet pro nobis gemitibus
inarrabilibus. si in terra siccitas, in multis
partibus hiscentis, clamat, vt *ali aquam ac-
cipiat, Deusque illam exaudit.* Quanto ma-
gis audiet ariditatem Spiritus tui, si eam ponas
in eius conspectu, dicens cum Dauide: *manus
mea sicut terra sine aqua tibi, velociter ex-
audi me Domine, defecit Spiritus meus* audit
Domine, clamorem *pullorum coruorum inuo-*
cantum eum: qui clamor nihil est aliud, quam
necessitas, qua rostra sua aperiunt: quo indi-
catisca se indigere; & non audiet clamorem
necessitatis, auxilium suspirantis & re-
medium.

Cum te defessum sentis interius, os aperis,
vt, attrahens frigidum aërem, respices: imò i-
pletur aër, impetu quodam intrare videtur,

Serm. 74. in
Cant.

1 Sap. 7. 6.

1 Osee. 2. 21.

in Psal. 142. 7

in Psal. 146. 9

X SPIRITUS
E PONTE

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

tuum vt refrigeret ardorem, quid itaque
ciendum tibi cētes, cum anima tua aliqua
mitur afflictione, nisi vt eam Deo tuo pra
tes viuo desiderio, eius remedium obtineat
dicens cum Dauide: *o Os meum aperui, &*

o Ps. 118. 131.

traxi spiritum: quia mandata tua desiderat
implere, Non dixit autem: se verbum aliq
locutum, sed vi & impetu desiderij os
ruisse, & coelestem Spiritum mox ingre
vt cor eius repletet. Scriptum est enim

p Psal. 90. 11.

dilat a os tuum, & implebit illud O Spiritus
ctissime, cuius inspiratio, mea est respira
sine qua non possum Spiritus vitam viuere
siderium cordis mei facit me os in tuo co
ctu aperire; audi clamorem meum, & im
me tua gratia, vt felicem hanc vitam con

q Isai. 25. 24.

uem. O Pater coelestis, qui dixisti qd *ante*
clamarit ego exaudiam; Quia nostrum de
rium vt nos exaudias, clamat: Spiritum
bonum mihi largire, quod meum facies de
rium, Amen.

PRAXIN huius formæ orandi discen
mendicis, qui ad portas templorū, aut
reis sedent ostendētes vulnera sua ingre
tibus, & exētibus, nec verbum tamen dicunt
Quia ipsamet vulnera clamant, & Eleem
nas pro eis petūt. Hoc itaq; modo, in De
spectu te constitues, instar vulnerati, & v
rosi pauperis, & ægroti, ostēdēs illi tua v
magno dolore ac sensu eorū, ac desiderio
tatis & remedij. Hoc. n. solum diuinam
ricordā prouocabit, ad subueniendū. r. 110

r Prou 8. 34.

homo (ait Script.) qui audit me & qui vigilat ad fores meas quotidie, & observat ad postes ostij mei. Si. n. ipse illic, suam ignorantiam confitēs, expectet à me remediū; illud absq; vlllo dubio obtinebit. Exerce (inquit Gerson) spiritualemente mendicitatē, exhibe te in Dei conspectu mendicum: pauper. n. & mendicus illū laudat, dum confitentur, solū ipsum posse illis subuenire, & ex suis miserijs eos eruere. Dic ergo illi confidenter cū Davide: *Ego egenus & pauper sum, Deus adiuua me. Et iterum. Ego mēdicus sum & pauper, Dominus sollicitus est mei.*

f Psal. 69. 9

t Psal. 39. 13.

S. 3.

De petitione per insinuationem.

SECUNDVS modus petēdi aliquid à Deo (teste sancto Thoma) est, per insinuationem; qua paucissimis verbis, suam quis necessitatem aperiens, desiderium suum insinuat, obtinendi eius remedium, nihil tamen nominatim petens, nisi fortē in genere. Sicut sitiens David dixit: *o si quis mihi daret potum aquae, de cisterna qua est in Bethlehem, iuxta portam.* Hoc. n. satis fuit, ut tres viri fortes, irruerent castra Philistinorum, & haurirent aquam de cisterna Bethlehem, & adferrent ad David. quāvis periculum vitae propterea adirent: Sed multo tamen melius exaudit Deus huiusmodi petitiones, ut potē liberalissimus, & qui absq; vlllo suo periculo, eas possit explere. Huius rei insignia aliqua exempla habemus in sacro Euāg. in quorum singulis aliquid speciale relucet, quod

2. Reg. 23. 15

O 4

hunc

X SPIRITUS
S. PONTE

hunc modum petendi nos docet, qui (vt ait Hugo de S. Viçt.) ex altera duarum causarum procedit.

Lib. de modo orandi.
cap 3. 10. 2.

Prima est, magnus quidem timor reuerentialis, ex quo tum ob eius magnitudinem, quo petimus; tum ob rei petitæ excellentiam simulque vilitate nostra considerata, contrahit nos, ac remoratur; ne expressè rem illam petere audeamus, sed solum insinuemus nostram necessitatem ac desiderium. Hac ratione orauit Leprosus ille, qui dixit: *b Domine si potes me mūdare* Quasi diceret; potestas in te sita est voluntate: non audeo tamen petere me à lepra mūdare: quia eam gratiam non promeritus; tu ergo id fac, quod magis lubet. Alij quoque leprosi *c stantes à longe dixerunt Iesu preceptor, miserere nostri*. Et mulier Cananæ clamauit: *d miserere mei Domine, filia Dauid: filia mea malè à Dæmonio vexatur*. Et Maria Magdalena, cum post mortem fratris Lazari, *e ei idisset ad pedes Iesu, solum dixit Domine si fuisses hic, non esset mortuus frater meus*. Atque si dixisset, res est tanta mortem resuscitare, vt voluntati tuæ id omninò remota, attenda necessitate nostra.

b Matth. 8. 2.
c Luc. 17. 12.
d Mat. 15. 22.
e Ioan. 11. 32.

Secunda causa alterum sequitur extremum non tamen vitiosum, sed Herdicum, & excellentis confidentiæ, tum ob amorem magnam quem habemus erga eum, à quo petimus, & quia ille erga nos habet; tum ob rei quæ petimus facilitatem, si cum magna eius, à quo petitur potentia, comparetur; existimantes satis esse

remedium, si ita expediat, impetrandum, quod
 nostram necessitatem ac desiderium illi pro-
 ponamus, Hoc modo petendi vsa est virgo
 sanctissima, in nuptijs in Cana Galileæ, cum
 filio suo dixit: *f Vinum non habent*, quasi di-
 ceret, ad hoc vt subuenias præfenti necessita-
 ti, & vini defectui, si ita expediet, satis est,
 quod ego te amem, tanquam filium, & tu me
 tanquam matrem. Sorores quoque Lazari, dū
 ille infirmaretur, hoc solum Christo Domi-
 no significari curarunt: *g Ecce quem amas, in-*
firmatur. existimantes, ob insignem fiduciam,
 quam habebat, id satis esse, vt Christus sanita-
 tem fratri restitueret, si ita expediret: beneuo-
 lus enim hic Deus, non nouit amare aliquem,
 & eundem deserere: *facitq; voluntatem timē-*
tium se. & deprecationem eorum exaudit: &
custodit omnes diligentes se. Imo etiam filius
 ille prodigus, quamuis statuisset, petere à suo
 Patre, *i fac me sicut vnum de mercenarijs tuis:*
 quando tamen hilarem patris vultum anim-
 aduertit, tantam animo concepit fiduciam, vt
 satis sibi esse existimauerit dicere. *Pater pec-*
caui in cœlum & coram te, iam non sum dignus
vocari filius tuus; licet nihil in particulari pe-
 teret, Et quoniam huiusmodi orationes, siue
 insinuationes, ex magna fiducia, magno amori,
 resignationique coniuncta procedunt, optime
 apud Deum excipiuntur, & expediuntur. Id-
 eoque vtile est, frequenter ac feruenter eas
 adhibere: ad quod facilitas & breuitas earum,
 Dei que liberalitas in eisdem exaudiendis, nos

f Ioan. 2. 3.

g Ioan. 11. 3.

h Ps. 144. 19.

i Luc. 15. 19.

X SPIRITUS
SANTUS
DE PONTE

inuitat, exprimendū vero est singulis aliquo
 nomē Dei, aut motiuum, est eius vel ex nostra
 parte, quod vicem habeat petitionis; In hunc
 modum. O lux vera, si vis, potes illuminare
 tenebras meas: o summa potentia, in volun-
 tate tua positum est, infirmitati meae subueni-
 re; misericordia infinita aspice in meam ma-
 gnā miseriam; Creator mi, qui opus est ma-
 num tuarum, persecutionem ab inimicis suis
 patitur; anima quam ad similitudinem tuam
 condidisti; valde est culpa sua defoedata; Qui
 vniuersum toti mundo prospicis, ecce magna
 premor paupertate; tu das escam auribus, ego
 fame pereor; tu lilia campi vestis, ego nudus es
 isto; tu es tuarum creaturarum letitia, ego
 tristitia viuo. O Pater orphanorum, vide, qui
 sim ab omnibus desertus: o mundi redemptor,
 ecce in captiuitatem est redactus, quem tu
 sanguine redemisti: o Deus meus, & omnia
 mea? & quid ego ero sine te, k misericordia
 mea & refugium meum adiutor meus, & re-
 demptor meus, aspice in me, subueni mihi &
 protege me, In hunc modum licebit varias ora-
 tiones instituere, quæ instar sint respiratio
 animæ; & nunciorum spiritus ad Deum; & sa-
 gittarum, quæ iaciuntur in cælum. Et quan-
 uis breuia sint verba, potest esse prolixior
 in eis sensus, loquente scilicet
 affectu, etiam ore ta-
 cente.

k Psal. 143. 2

§. 3.

De Peritione, qua fit adferendo aliquos titulos, siue causas ad impetrandum, quod petitur.

SUPEREST tertius modus petendi, magis expeditus, & omnibus communior; cum scilicet distinctè petimus à Deo D. N. ut à malis nostris nos libere, & bona sua nobis cōmunicet, exprimentes rē, quam petimus, & causas siue motiua ad impetrandum adducimus; & quicquid præterea deuotio ipsa nos docet; que tanquam Rhetorica quædā est Spiritus S. celiq; eloquentia, qua vincitur inuincibilis. Cuius exemplum apparet in multis eximijs orationibus, quas refert sacra Script. Interdum ergo incipies à diuinis laudibus, sicut qui Dei voluntatem præueniēdo allicit, priusquam aliquid petat; Interdum incipiendo ab exaggeratione tuarum miseriarum, & hostium tuorum feritate, ut sic Deum prouoces ad miserendū. Aliquādo etiam licet ab ipsa petitione statim inchoare, sicut faceret, qui magna aliqua molestia premi se videt. Opertet autem ipsis petitionibus titulos, siue causas & rationes inferre, quæ adsunt, ut exaudiare.

Et hic est modus orandi, quem Apostolus *obsecrationum & postulationum* nomine intelligit, quæ sunt pauperum propria, iuxta illud Sapientis: *a Cum obsecrationibus loqueretur pauper.* Nam illis communiter vtuntur

men-

X SPIRITUS
S. PONTE

a Pron. 18. 23

mē dici, cum à Diuitibus Eleemosynas petunt, qui carcere detinentur, & lites habent, cum iustitiam quæunt, aut gratiam à iudicibus; & famuli aut subditi, cū à dominis & principibus suis præmium aliquod diuturnorū laborum, & seruitorum suorum postulant; à quibus discas hunc modum cum Deo loquendi, cum eius dona petis. Delectatur enim ipse cum ita rogatur, & hac ratione vigetur; non quod ipse sit parcus in dando; sed ut dignior, aptiorque tu reddaris, ad accipiendum, quod petis. His enim obsecrationibus, maiores in humilitate iacis radices; agnoscens te ad eò inopem ac miserum, ut, nisi multis precibus, & intercessoribus, non merearis exaudiri: eius quoque fiducia tua crescit, dum illis potius, quam tuis meritis inniteris. Ideoque dixit

b Baruch 4. 20
Saccus obsecrationis est quo induentur, ut orarent.

2. 2. q. 83. a. 17
& q. 80. a. 11.

Ad fratres
de mōte Dei

propheta Baruch. b *Indui me sacco obsecrationis & clamabo ad altissimum;* ut oraret scilicet pro suo populo: ex quo magnam concepit fiduciam de eius salute.

HAEC obsecratio (teste S. Thoma) similis est ei, quam adiurationem per res sacras appellamus: ut cum siue à Deo siue ab hominibus re aliquam petentes, aliquod sacrum adiungimus quo mouentur & compellantur, (eo modo quo Deus compelli potest) ut eam nobis concedat, anxia (ut ait S. Bernardus) ad Deum instantia adhibita ad impetrandum, induentes nos tanquam sacco quodam sacro variorum nominum & rationum, quæ sint potentes ad ipsummet Deum permouendum, quasi fingere-

gere.

geremus, eum non propendere ad nobis cōcedendum, quod petimus; vellemus tamen eundem ad id allicere, & attrahere. Quare non decet carnis & sanguinis titulos aut prophanas huius mundi rationes ad id adducere. Meritū enim tunc responderet nobis, quod filijs Zebedæi: *c Nescitis quid petatis*, si titulo propinquitatis illud petitis: Omnes ergo rationes sanctæ, & tituli sacri esse debent. Sed quoniam ex parte nostra nihil, nisi miseriae habemus, mendicandæ sunt rationes & tituli, ex parte ipsius Dei, & Christi Seruatoris nostri, sanctorūq; eius, simul inferentes eas, quæ sunt ex parte miseriæ nostræ ad prouocandam misericordiam diuinam.

§. 4.

Tituli & causa adducenda ex parte Dei.

P R I M U M ex parte Dei D. N. duodecim tituli adduci possunt, quos diuina Scriptura usurpat, qui tamen omnes ferè ad vnum illum maximè præcipuum reducuntur, quem Daniel allegauit, dicens: *a Exaudi Deus a Dan 9. 17. orationem serui tui, & preces eius, propter temetipsum.*

Q U I A videlicet tu talis es: quia ad tuam id magnitudinem & maiestatem spectat, & ad honorem gloriamque tuam: vt liberalitatis ac misericordiæ tuæ immensitatem mundo manifestes; & propter veritatem ac fidelitatē, quam

X SPIRITUS
PONTE

- quam seruis in adimplendis tuis promissis.
- b Psal. 73. 22. *b Exurge Deus (ait David) iudica causam meam; et inuere me; quia talis es. Et quamuis causa quidem sit mea ex eo quod de meo commodo agatur; multo tamen magis est tua: quia te ei subueniente, tua erit gloria. c propter nomen tuum Domine propitiaberis peccato meo, multum est enim. Quod enim peccata mea grauiora sunt, eo maior nomini tuo accedet gloria, si ea dimiseris. d Propter gloriam nominis tui, Domine, libera nos. e Propitius esto peccatis nostris, propter nomen tuum, ne forte dicant in gentibus ubi est Deus eorum? Et ene (vt Moyses dixit) dicant Aegyptij: callide eduxit eos, vt interficeret in montibus. & deleret de terra. f Propugna Deus honorem tuum, & siquidem semel eruisti me a peccato & inferno; ne patiaris, me in hoc abyssu perire.*
- e Psal. 24. 11. *erit gloria. c propter nomen tuum Domine propitiaberis peccato meo, multum est enim. Quod enim peccata mea grauiora sunt, eo maior nomini tuo accedet gloria, si ea dimiseris. d Propter gloriam nominis tui, Domine, libera nos. e Propitius esto peccatis nostris, propter nomen tuum, ne forte dicant in gentibus ubi est Deus eorum? Et ene (vt Moyses dixit) dicant Aegyptij: callide eduxit eos, vt interficeret in montibus. & deleret de terra. f Propugna Deus honorem tuum, & siquidem semel eruisti me a peccato & inferno; ne patiaris, me in hoc abyssu perire.*
- d Psal. 78. 9. *Propter gloriam nominis tui, Domine, libera nos. e Propitius esto peccatis nostris, propter nomen tuum, ne forte dicant in gentibus ubi est Deus eorum? Et ene (vt Moyses dixit) dicant Aegyptij: callide eduxit eos, vt interficeret in montibus. & deleret de terra. f Propugna Deus honorem tuum, & siquidem semel eruisti me a peccato & inferno; ne patiaris, me in hoc abyssu perire.*
3. *Propter gloriam nominis tui, Domine, libera nos. e Propitius esto peccatis nostris, propter nomen tuum, ne forte dicant in gentibus ubi est Deus eorum? Et ene (vt Moyses dixit) dicant Aegyptij: callide eduxit eos, vt interficeret in montibus. & deleret de terra. f Propugna Deus honorem tuum, & siquidem semel eruisti me a peccato & inferno; ne patiaris, me in hoc abyssu perire.*
4. *Propter gloriam nominis tui, Domine, libera nos. e Propitius esto peccatis nostris, propter nomen tuum, ne forte dicant in gentibus ubi est Deus eorum? Et ene (vt Moyses dixit) dicant Aegyptij: callide eduxit eos, vt interficeret in montibus. & deleret de terra. f Propugna Deus honorem tuum, & siquidem semel eruisti me a peccato & inferno; ne patiaris, me in hoc abyssu perire.*
- e Exod. 32. 12. *Propter gloriam nominis tui, Domine, libera nos. e Propitius esto peccatis nostris, propter nomen tuum, ne forte dicant in gentibus ubi est Deus eorum? Et ene (vt Moyses dixit) dicant Aegyptij: callide eduxit eos, vt interficeret in montibus. & deleret de terra. f Propugna Deus honorem tuum, & siquidem semel eruisti me a peccato & inferno; ne patiaris, me in hoc abyssu perire.*
5. *Propter gloriam nominis tui, Domine, libera nos. e Propitius esto peccatis nostris, propter nomen tuum, ne forte dicant in gentibus ubi est Deus eorum? Et ene (vt Moyses dixit) dicant Aegyptij: callide eduxit eos, vt interficeret in montibus. & deleret de terra. f Propugna Deus honorem tuum, & siquidem semel eruisti me a peccato & inferno; ne patiaris, me in hoc abyssu perire.*
- f Iere. 14. 21. *Non est gloria tua, quod hostes nostri, de nobis triumphent, qui tui subditi sumus. f Ne des (ait Ieremias) nos in opprobrium, propter nomen tuum, neque facias nobis contumeliam solum gloria tua, quam habes in nobis, recordare, ne irritum facias foedus tuum nobiscum: ad nobis scilicet subueniendum, quando angustijs premitur. Verbum tuum est Domine, quod g prope sis omnibus te invocantibus in veritate. h honori tibi erit, hoc verbum implere: & siquidem ego ex corde te inuoco, audi Domine, clamorem meum, tu ipse dixisti: h inuocame*
- g Psal. 144. 18. *prope sis omnibus te invocantibus in veritate. h honori tibi erit, hoc verbum implere: & siquidem ego ex corde te inuoco, audi Domine, clamorem meum, tu ipse dixisti: h inuocame*
- h Psal. 49. 35. *inuocame*

die tribulationis, eruam te, & honorificabis me:
cum itaque ego facio, quod iubes, te innocan-
sificac tu etiam quod promittis, me liberan-
do: vt & ego faciam, quod debeo, te glorifican-
do. Ne permittas me fieri timidum ad inuocā-
dum Sanctum tuum nomen, si videro, me cla-
mantē ad te non exaudiri. *i Ne patiaris* (ait
Elther) *claudi ora laudantiū te, atque extingui
gloriam templi & altaris tui.* Ego alium Deū nō
habeo, nisi te; nec ad aliud sanctuarium recur-
ram, nisi ad tuū: quia tu ipse conquereris de ijs
qui k eūt ad consulendum Beelzebub, & falsos
Deos, & *Itē non consulunt nec os tuū interro-
gant de rebus tuis.* siquidē ergo ad tuum acce-
do conspectū, vt de meis rebus os tuum interro-
gem, ne meam despicias orationem.

Tu es pater meus, Creator meus, Rex, Me-
dicus, & Protector meus: *ō Pater mi,* mon-
stra te esse patrem meum; quamuis indignuse-
go sim filius tuus, *ō Creator mi,* perfice opus
manuum tuarum, siquidem tua opera sunt per-
fecta. *O Rex omnipotens,* dita me tuis donis,
vt omnes videant tuam magnam potentiam.
O medice peritissime, sana meas infirmita-
tes, vt appareat tua infinita sapientia. *O Pro-
tector vigilantissime,* accipe me sub alas
tuas, ad confusionem & terrorem tuorum i-
nimicorum. Tu Domine, gloriaris de miseri-
cordia, super omnia opera, quæ a te procedūt:
en hominē miserij plenū, in quo licebit in-
finitas misericordias tuas cōmodē exercere. *m*

Conuertere, Domine. (ait Dauid) *& eripe animā* *m Psal. 6. 6.*

m 6. 6.

7.

i Esth. 4. 9

8.

4. Reg. 1. 36

1. Sa. 30. 1.

9.

10.

X SPIRITUS
IN PONTE

meam: saluum me fac propter misericordiam tuam.

II.

a Psal. 142. 1.

o Thef. 4. 3

12.

QVOD si gloriaris multum de tua iustitia in auribus percipe obsecrationem meam, in misericordie tuae, exaudi me in tua iustitia. Ad tuam enim iustitiam pertinet, implere quod promittis, & efficere me iustum, non quod ego sum promeritus; sed quod tua bonitas, ad faciendum inclinet. Si o tua voluntas est facta est satisfactio mea, egoque desidero sanctus esse idque a te peto; imple Domine, voluntatem meam, siquidem in hoc implebis & tuam; tuam enim voluntas, est mea.

§. 5.

Tituli & causa ex parte Christi
D. N.

a Ioan. 14. 13
& c. 15. 16.
& c. 16. 23.

HIS prædictis similes esse possunt causas & rationes, ex parte Christi D. N. adducendæ, quas ipsemet ad unam videtur reuocasse, cum dixit: a Quodcumque petieritis Patrem, in nomine meo, hoc faciam. sublimitatem scilicet eius incarnationis, & sanctitatem virtutesque excellentissimas, quæ in ipso sunt; ob infinita merita vitæ eius, passionis, ac mortis, quorum nos fecit heredem præmium illis debitum, in nobis reddendum; ob gloriam sanctissimi eius nominis, quod ob excellenti sua iustitia fuit promeritus, ut, quæ æterni sui Patris gloriam semper quæsiuerit, ac denique ob eius verbum, quod habemus

nos fore exaudiendos, cum in eius nomine aliquid petierimus. Ex quibus, duodecim alios titulos deducere licet, in hunc modum.

1. O pater aterne, b iustos q̄ *prædestinasti cō-*
formes fieri imaginis filij tui, vt esset ipse *primo*
genitus in multis fratribus: per eius sanctita-
tem peto, exaudiri meam orationem: vt sic ei
conformis efficiar, habeatq̄ue ipse fratrem
præterea vnum in quo glorificetur.

I.
b Rom. 8. 29.

2. ATTENDE, ipsum infinitè plura esse pro-
meritum, quam hæctenus acceperit; redde pri-
mum eius meritis in me, largiendo id mihi,
quod ob illa peto.

2.

3. Si audis voluntatem seruorum timentium
te, quanto magis audies voluntatem filij tibi
infinitè placentis.

3.

4. IMPLERE Domine desiderium meum: quia
sic eius desiderium implebis; siquidem ego
peto, quod ipse vult, me petere; verba, quæ
iussit me dicere, ea ego profero: ne ea tanquã
mea audias, quamuis ore meo proferantur, sed
tanquam ipsius.

4.

c Matth. 6. 9

5. IDEOQUE largire mihi, quod illis peto.
d *Gratias egit ille tibi, quoniam audisti eum,*
& quod semper illum audires. Et siquidem
nunc ipsemet petit in me, & pro me; si illum
in me audies, gratias etiam aget pro eo, quod
mihi concesseris. Ille *e orauit pro me* in nocte
sue passionis; & quod ipse tunc petijt, ego
nunc peto. quandoquidem ergo eius oratio-
nem exaudisti, exaudi nunc & meam, quæ eadẽ
est cum illa.

5.

d Ioan. 11. 41.

e Ioan. 17. 20

X SPIRITUS
SANTUS
DE PONTE

6.
f Phil. 2. 10.

Eo quod ille *vsque ad mortem crucis se humiliauerit* vis in eius nomine omne genus omnibusque esse honori; honora nunc nomen, largiendo mihi, quod per idem nomen peto.

f Ioan. 5. 13
& e. 15. 16.

7.

AD bonitatem & gloriam tuam spectantem filij tui promissa implere, qui dixit: *g quae petieritis patrem in nomine meo. dabit vobis vt glorificetur Pater in filio*, & filius propter patrem. Quod princeps aliquis petiit famulum suum, & quae bene expeditur; atque per se ipsum petiisset: famulus enim non proprio nomine, sed sui Domini, cuius petiitum est, datur potius quam famulo. supreme Pater, in nomine coelestis patris filij tui, hanc petitionem instituo: si annuisti illi, quod ego peto, concedis. Ego enim sum nisi eius famulus, qui quamuis per me nihil promerear: at propter eum, & in eo meo exaudiri.

h Psal. 83. 10.

8.

h Protector noster, aspice Deus & respice faciem Christi tui priusquam in meam. Similiter ergo te respiciente in diuinam eius faciem, placuerunt tibi eius orationes & opera: aspiciente etiam simul meam cum eius facie per eam, quae tibi placeant, & mea opera suis operibus coniuncta.

9.

f Rom. 8. 32.

CUM in proprium filium nobis dedisti. etiam cum illa nobis donasti: Ipse enim est deus omnipotens, qui & ius in omnia habet: da mihi quae

nunc peto, siquidem vnum est eorum, quæ i-
plius sunt.

O MVNDI Saluator, propugna tuæ re-
demptionis, tuorumque meritorum hono-
reni. attende gloriæ nominis tui, tuorumque
promissorum veritati, memento: quod sis etiã
noster aduocatus apud Patrem: ostende ei vul-
nerum signa, quæ in sacratissimo tuo corpore
notata reseruas, quò mea oratio exaudiatur, si-
quidem in tuo nomine & verbo tuo innixus,
eam offero.

10.

k *Tu es caput meum, & ego mystici tui cor-
poris membrum: Tu vitis, ego palmes. & si-
quidem tu in me manes, & ego in te,* propter
hanc vniõnem, tu pete pro me; &, qua meum
es caput, influe in me virtutem orandi, neq; e-
nim repulsam patietur oratio, quæ tibi erit
coniuncta.

11.

k Colof. 1. 18
1 Ioan. 15. 5.

O summe Sacerdos, qui oras & sacrificia of-
fers pro toto populo, & pro singulis fidelibus,
ora & pro me, & ad ita orandum me impelle,
vt oratio mea audiatur, & feliciter expedia-
tur. Amen.

12.

Hi sunt præcipui tituli, & motiua, quibus
nostrã orationem comitari possumus, vt nos ad
fiduciam habendã excitemur; Deus verò D. N.
ad miserã cordiam exhibendam permoueatur.
Quæ eadẽ motiua adduci possunt apud Christũ
D. N. ad quẽ etiã licet, & consueuimus nostras
orationes dirigere: qui etiam dixit: *in si*
quid petieritis me, in nomine meo, hoc faciam.

m Ico. 14. 14

P 2

Et, vt

X SPIRITUS
PONTE

Præf. iij
Plal. 85.

Et, ut ait S. Aug. Christus D. N. orat pro nobis
qua sacerdos est; orat verò in nobis Deus est;
orat verò in nobis, qua est caput nostrum.
rogatur à nobis, qua DEVS est; & nos
ramus per ipsum, in ipso, & ipsum, & cum
facimus orationem nostram, & ille nobiscum
qui etiam, qua noster Magister est, nos docet
orare; verbaque suggerit, quibus petere debe-
mus: & hæc omnia simul coniuncta, sunt
tuli & motiva magnæ confidentiæ, quod
audiemur. Idem enim dixit sanctus Ioan-
n. 1. *hæc est fiducia, quam habemus quod audi-
nos quoniam ab eo habemus petitiones, quas
stulamus.*

1. Ioan. 5. 15.

S. 4.

*Tituli ex parte Sanctorum desu-
mendi.*

ALIOS sacros titulos adhibere pos-
mus apud Deum, ex parte sanctorum
coelestium: proferendo scilicet her-
cam illorum sanctitatem, seruitiaque præ-
ra, & insignia merita, ac desideria, quæ habu-
runt, ipsum Deum in hac vita honorandi,
quod ipsemet habet, eo sdem vicissim exalta-
di; ut pateat mundo, quanti ipse illos faciat
quodnam illis munus commiserit; pro nobis
intercedendi: ac denique, quod gratum sit
nostras orationes, ad se dirigi, & ante diuinum
suum thronum, per illos offerri. Et ita Moyses,
Elias, Daniel & alij antiqui Patres confu-

runt in suis orationibus meminisse a *Abraham*,
Isaac, & *Iacob*, tanquam aduocatos apud Deū.

Exod. 32. 13.
 Deut. 9. 27.

In noua autem lege, adhibere debemus tan-
 quam aduocatos nostros, Apostolos & Euan-
 gelistas, & insignes alios sanctos significatos
 per *b. viginti quatuor Seniores*, habentes in ma-
 nibus suis *phialas aureas*, plenas odoramento-
 rum, *qua sunt orationes sanctorum* quas Deo
 offerebant. Confert autem hoc plurimum,
 ad hoc vt illæ exaudiantur, ob duplicem cau-
 sam.

b Apoc. 5. 8

PRIMA est, quod sic humilitatem magis
 exerceamus, dum nos agnoscimus indignos,
 qui oremus, & ingrediamur ad conspectum
 Maiestatis Dei, nisi sub talium aduocatorum
 patrocinio: Sicut placuit plurimum ipsi Chri-
 sto Domino, humilitas Centurionis dicentis:
non sum dignus, vt sub tectum meum intres,
propter quod & meipsum non sum dignum ar-
tratus, vt venirem ad te; sed miserat ad eum
seniores qui rogarent ac intercederēt, vt obti-
nere possēt, quod optabat.

c Luc. 7. 7.

ALTERA causa est: quia sic magis crescit
 confidentia, & fiducia obtinendi, quod peti-
 mus: siquidem non solum petimus, sed multi a-
 lij idem nobiscum petunt. Et ipsemet Deus,
 cum nostras orationes audire desiderat, inspi-
 rat nobis, vt tales intercessores adhibeamus:
 sicut fecit, cum vellet amicis Iob beneface-
 re, misit enim illos ad ipsum Iob, dicens: *d*
Iob seruum meum orabit pro vobis, faciem eius su-
spiciam. Contra verò, cum decreuit seueritate

d Iob. 42. 8.

X SPIRITUS
 PONTE

suæ Iustitiæ contra rebelles uti, nec con-
 dere, quod petitur, protestatur, magna ad-
 hibita exaggeratione, se id non facturum es-
 se iam si Sancti magni intercedant. Ita dixit Je-
 remia: *e Sistererit Moyses, & Samuel*
ram me, non est anima mea ad populum istum
 quasi diceret: etiamsi illi pro hoc populo
 orarent, non placabor. Et ipsimet Ieremia
 dixit: *f Tu noli orare pro populo hoc, nec facere*
pro eis laudem & orationem, & non obsecrabis
mibi: quia non exaudiam te. Qua ratio-
 nis manifestat Deus, quanti faciat Sancto-
 rum intercessionem, quantumque vim
 faciant eorum orationes: siquidem eos pro-
 uenit, ne ipsius dispositiones & ordinationes
 orationibus suis impediant.

Psal. 4. 4.

Iuxta hoc ergo loquemur cum Deo
 Domino nostro nunc hos titulos adducemus
 ac dicentes. O Sancte sanctorum, honora
 exalta illos, tribuendo mihi, quod per illos
 te peto: in tuum enim cedit honorem, quod
 illos habes seruos, qui suis orationibus vim
 quasi inferant in gloriam, cedit sancti illius
 nominis efficacitas, quam habent Sancti
 te, cum pro nobis intercedunt. Quia id totum
 prouenit à Sanctitate, quam tu illis es largi-
 tus: glorifica illos in me, audiens Orationem
 quam per illos tibi offero. Si tantis fauoribus
 Hebræum populum es persecutus, propter
 Patriarchas & prophetas; maioribus
 adhuc prosequeris Christianum, ob Apostolos
 & martyres. Profero ergo tibi illorum orationes.

quia, loco eorum, quæ mihi defunt, quo meam
 exaudias Orationem, & valeam ego ita serui-
 retibi, sicut illi seruiertunt.

INTERDUM orationes dirigemus ad ip-
 sosmet Sanctos, vt ipsi recipiant in se nostra ne-
 gotia, tanquam sua propria, apud Deum solici-
 tarios. O felices Sancti, estote, memores of-
 ficij vobis cõmissi, quo nostri aduocati estis cõ-
 stituti, illudq; sollicitè pro nobis explete. Cum
 vos in hoc mũdo degeretis, optabatis, Sanctos,
 qui vos ad Cælũ præcesserant, vestræ causæ a-
 pud Deũ patrocinari: nunc ergo, cũ iam illis in
 Cælo coniuncti sitis, intercedite pro ijs, qui ad-
 hæc versamur in hoc mundo eodẽq; tenemur
 desiderio. Cũ essetis in hac valle lacrymarum,
 propriaq; necessitate vrgeremini, pro salute
 vestra orare, dilatabat se Charitas vestra, ad o-
 randu etiã pro aliorũ necessitate: nũc autẽ estis
 in Paradyso voluptatis, nullã patietes propria
 necessitatẽ; certũ est ergo, vos, p ijs, qui illã pa-
 titur oraturos; sperate, vt nostrã beatitudinẽ
 impetretis, vt eõ citius vestra cõpleatur. Bonus
 inquit S. Bern.) mediator erit, qui nihil pro se
 petit: quia nihil p̃i deest; cuius proinde totus
 affectus transit ad orandũ pro altero, qui magna
 necessitate premitur, & in magno periculo ver-
 satur. Quod si quid Sanctis deest, gloria. s. cor-
 porũ, hoc ipsũ illos incitabit magis ad orandũ
 pro nobis, quia nõ prius corporis gloriã cõse-
 quentur, nec sine nobis (vt ait Apost.) cõsum-
 vantur. Et (vt ait Dauid.) in cælo h nos exp̃ctã-
 uisti: donec retribuatur nobis præmiũ. s. cũ illis.

Serm. 2. de
 V. flore &
 ser. in Vigi-
 lia SS. Petri
 & Pauli.

2 Hebr. 11. 40
 4 Psal. 141. 5.
 3. ec. 6. 11.

X SPIRITUS
 PONTE

EOSDEM titulos, & quidem in gradu eminentiori, licebit adferre ex parte Virginitatis sanctissimæ Dominæ nostræ, eò quod in illa sine comparatione illi excellant: quibus etiam licebit addere titulos alios, quod scilicet Mater sit Dei, Cœli Regina, Mater, & Aduocata hominum; & filij sui in negotio salutis nostræ cooperatrix: propterea enim, illa tanquam instrumento vsus est ad primam iustificationem & sanctificationem, quam effectus ipse in hac vita mortali, in domo scilicet charitatis, cum præcursores suos Ioannem Baptistam sanctificauit; Matremque eius Spiritu S. repleuit; & eius oratione permotus, præcepit miraculum, couertendo aquam in uinum; & ob eiusdem orationem, misit suis Apostolis Spiritum S. ut apud omnes constaret, quanta efficacitatis esset apud ipsum, huius Virginitatis oratio; & quanta cura ac sollicitudine suscipi ipsa nostræ necessitatis remedium. Præsertim uero, cum Christus Dominus noster, in cruce mortis suæ, in cruce pendens, nihil aliud commendauerit, quam ut nostra esset mater, nosque filiorum loco haberet. Et una inter alias causas, cur illam etiam corpore glorificatam in cœlo habeat, ea est, ut pro nobis intercedat, ostendens illi pectus suum, quod ipse luxit; sicut idem filius apud Patrem facit officium Aduocati, ostendens vulnera sua; ne ea intercessio repellatur, cui tantæ charitatis insignia coniunguntur.

DENIQUE colloquens cum Christo D. N. omnes excellentissimos respectus in eo agnoscere debes, qui esse possunt in optimo filio, qui fuerit vnquam, aut esse possit, erga optimam Matrem, quæ est aut vnquam futura sit in mûdo. Et similiter colloquens cum ipsa beatissima Virgine, inueniēs in ea nobilissimos respectus excellentissimæ cuiusdam Matris; tā in agnoscendis tuis necessitatibus, & earum remedio desiderando; quàm in sollicitudine illud procurandi, & potentia ad impetrandū. Ut enim ait S. Augustinus: quod illa sanctior est eò est sollicitior; & quod à filio magis diligitur; eò potentior ipsa est remedium nostrum impetrandum: modò tamen studeamus & nos, nobiles filiorum respectus induere, quos erga talem matrem habere par est, vt liceat nobis confidenter dicere versum illum Ecclesiæ. *Monstrate esse matrem, sumat per te preces qui pro nobis natus, tulit esse tuus.* Cùm itaque oras, cogita, te ascendere in cœlum, ibique videre Christum D. N. in immensæ maiestatis Throno sedentem, & prope eum, ipsius matrem in altero, cui filius dicat illa verba, quæ Salomon Bethsabeæ matri suæ dixit: *i Pete mater mea, neque enim fas est, vt auertam faciem tuam, negando tibi quod petieris.* Hac itaque confidentia loquere, nunc cum Matre, dicens: O mater pijsissima, vtere hac opportuna occasione, propone tuo filio meam necessitatem, eiusque pete remedium; obstringe illum verbo ipsius proprio; propone officium,

P 5

quod

X SPIRITUS
PONTE

i 3. Reg 2. 20

quod ipse tibi commisit; Supple verò tuis meritis, quod mei deest; & autoritate matris interposita, dicei pro me: fili, seruus tuus non habet vinum amoris & feruoris, quem desiderat; imple eius desiderium, ut experietur, quantum apud te mea valeat intercessio. Mox licebit, te ad ipsum filium conuertens, ac dicere: O verbum diuinum, accipe matris tuæ preces; & quod ego, per me non promereor; da mihi per eius merita; nec confundas eius faciem, quamuis mea sit confusio digna. Siquidem illa semper tuum vultum est venerata, ac propterea digna, ut eius vultum recrees, & afficias lætitia. Matris tuæ gloria, etiam tua gloria est: est autem illi gloria, si à te exaudiatur, & quod ego impetor, & indignior qui exaudiatur; eò maior erit eius gloria, si propter eam exaudiatur ego.

